

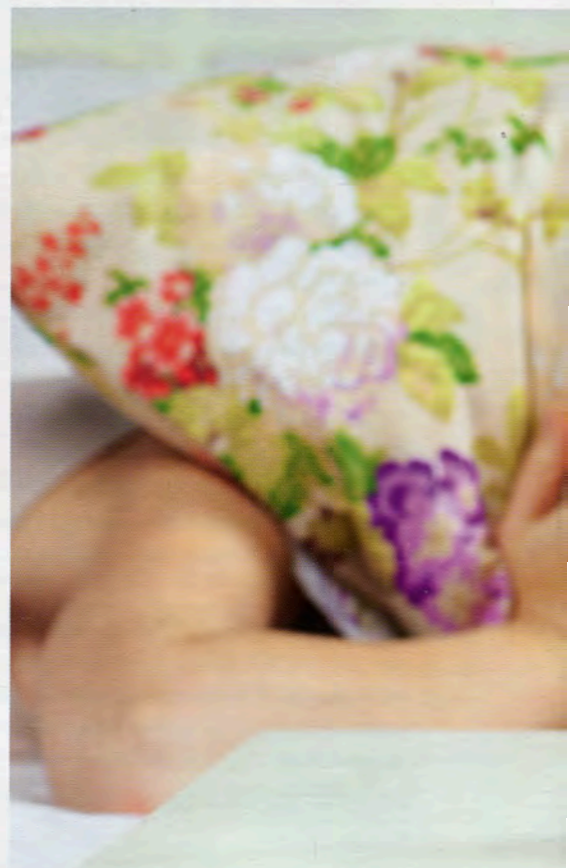
104

ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО КОСТЮМУ

ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ
ТА ВІДНОВЛЕННЯ

64

42

**ГЕОРГІЙ ДЕЛІЄВ –
ПРО ІЛЮЗІЇ,
ГУМОР І ДУХОВНИЙ
ПОШУК**

НАУКА СНУ

50

СЕНСИ I

- 6
ПРО ЩЕДРІСТЬ БОГА
Джері Бріджес
- 9
УРОКИ ПІФАГОРА
Анна Зубкова
- 12
МИСЛЕННЯ vs ДУМАННЯ
Андрій Мельник
- 18
**ШІСТЬ ПРАКТИК ДЛЯ
ПРОБУДЖЕННЯ БЛАГОДАТІ**
Сакйонг Міпам Рінпоче
- 22
ТРИ ВИМІРИ БЛАГОДАТІ
Георгій Коваленко

ДИСКУСІЇ II

- 28
КРУГЛИЙ СТИЛ
«Благодать: мета чи шлях
до істинного життя?»

НАТХНЕННЯ III

- 36
ЛЮБОМИР МАРТИНЮК:
«Мистецтво – це подих любові»
- 40
КНИГИ з «КЖ»

ІНТЕРВ'Ю IV

- 42
ГЕОРГІЙ ДЕЛІЄВ –
про ілюзії, гумор і духовний
пошук

ПРАКТИКУМ V

- 50
НАУКА СНУ
Ольга Маслова
- 56
**СЕКРЕТИ МОЛОДОСТІ
ТА ДОВГОЛІТТЯ**
Олександр Коляда

- 58
**МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС:
ЦІННІСТЬ ЖИТТЯ І ЦІНА ГРОШЕЙ**
Ігор Волох

- 64
**ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ
ТА ВІДНОВЛЕННЯ**
Шафіка Даногуєва

- 70
**ПРИЧИНИ ТА ПОДОЛАННЯ
ДЕПРЕСІЇ**
Павло Горбенко

- 76
ЖЕРТВА ЧИ ПЕРЕМОЖЕЦЬ?
Володимир Кравчук

- 80
СТОСУНКИ У БЛАГОСТІ
Олена Тараріна

- 84
УМІННЯ ЛЮБИТИ
Аеліта Князева

- 86
В'ЯЧЕСЛАВ СМИРНОВ – про баланс
і правильну медитацію

ТЕНДЕНЦІЇ VI

- 92
ОСВІТА ДЛЯ РОЗУМУ Й СЕРЦЯ
Олена Гредінарова

- 98
«ТЕ, ЩО ВІЧНЕ, – ЛЮДЯНЕ»
Зарей Гарунц

ЕМОЦІЇ VII

- 104
**ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО КОСТЮМУ**
Марина Іванова

- 111
ЗАМІННИКИ БЛАГОДАТІ
Олеся Лужецька

- 112
**БОЖА БЛАГОДАТЬ
І МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ**
Притча

СЕНСИ

Оксана Ткачук
«Птах Індії», 2015

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Про щедрість Бога*

БОГ ВИХОВУЄ СВОЇХ ДІТЕЙ БЛАГОДАТТЮ БЕЗ ОГЛЯДУ НА ЇХНІ ЧЕСНОТИ Й НЕДОЛІКИ. ПОДІБНЕ ТВЕРДЖЕННЯ СУПЕРЕЧИТЬ НАШОМУ УЯВЛЕННЮ ПРО ЖИТТЯ. МИ ЗВИКЛИ ДУМАТИ: ЯКЩО БАГАТО ПРАЦЮВАТИ Й ВИКОНУВАТИ СВОЇ ОБОВ'ЯЗКИ, ТО ОТРИМАЄШ НАГОРОДУ ВІДПОВІДНО ДО ПРАЦІ. АЛЕ ОДНА ІЗ ПРИТЧ ІСУСА ХРИСТА, ПРО РОБІТНИКІВ У ВИНОГРАДНИКУ, ЗОВСІМ ІНАКШЕ ПОКАЗУЄ БОЖУ ЩЕДРІСТЬ.

«Царство Небесне подібне до господаря дому, який вийшов рано-вранці наймати робітників для свого виноградника. І, домовившись із робітниками по динарію за день, послав їх до свого виноградника.

А коли вийшов він близько третьої години, то побачив інших, що стояли на торгу без діла. І сказав їм: «Ідіть і ви до мого виноградника, і, що належатиме, дам вам». Вони пішли. А як вийшов він знову близько шостої і дев'ятої години, зробив так само. Нарешті, вийшовши об одинадцятій годині, він знайшов інших, що стояли без діла, і говорить їм: «Чого тут стоїте цілий день без діла?» Вони кажуть йому: «Ніхто нас не найняв». Він говорить їм: «Ідіть і ви до виноградника мого і, що належатиме, одержите».

Коли ж настав вечір, господар виноградника говорить управителеві своєму: «Поклич робітників і віддай їм плату, почавши з останніх і до перших». І ті, що прийшли об одинадцятій годині, одержали по динарію. Ті ж, які прийшли першими, гадали, що вони одержать більше, але й вони одержали по динарію. І, одержавши, стали дорікати господареві і говорили: «Ці останні попрацювали одну годину, і ти зрівняв їх із нами, що перетерпіли денний тягар і спеку».

Він же сказав у відповідь одному з них: «Друже, я не скривдив тебе; чи не за динарій ти домовився зі мною? Візьми своє та йди. Я ж хочу і цьому останньому дати те ж, що і тобі. Хіба я не вільний по-своєму робити те, що хочу? Чи око твоє заздрісне через те, що я добрий?»

«Так будуть останні першими, і перші – останніми; бо багато покликаних, та мало обраних» (Мф. 20:1-16)».

*За матеріалами американського християнського письменника та учителя Біблії Джері Бріджеса

Ця притча народилася після бесіди Ісуса з багатим юнаком, якому Він сказав продати все добро, роздати гроші убогим і йти за Ним (Мф. 19:16-22). Роздумуючи про це, Петро запитав Ісуса: «Ось ми залишили все і пішли слідом за Тобою, що ж нам буде?» (Мф. 19:27). Подібно до інших юдеїв тих днів, Петро думав, що головне – це особисті заслуги, і вже підраховував, скільки очок набрав.

Ісус не докоряє Петру за подібні міркування. Навпаки: Ісус його запевняє, що ні він, ні інші учні не залишаться без нагороди. І не лише вони. Всякий, хто чимось пожертвує заради Ісуса, отримає «у стократ». У процентному вираженні «у стократ» – це більше десяти тисяч відсотків. У фінансах дуже прибутковим вважається всяке вкладення, яке за декілька років подвоюється. Але при цьому людина отримує лише сто відсотків від вкладеного. Ісус обіцяє нам не сто, а десять тисяч відсотків!

Звідки беруться такі запаморочливі дивіденди? Ісус хоче сказати, що Божа нагорода не перебуває у процентних співвідношеннях із нашими заслугами і жертвами. Він каже, що в Царстві Божому нагорода ґрунтується не на заслугах, а на благодаті, Благодать же дає завжди значно більше, ніж ми «заробили».

Господар з Ісусової притчі (який, очевидно, є уособленням Бога) – людина дуже щедра і милостива. Із самого початку він піклувався про добробут своїх робітників, так само, як і про благо виноградника. Він із готовністю погодився виплатити першим працівникам цілком достатню суму. Гроші потрібні були їм, щоб купити їжу для сім'ї: тоді жили одним днем, і працедавець зобов'язаний був платити найнятим робітникам того ж дня. «У той самий день віддай платню його, щоб сонце не зайшло раніше того, бо він бідний, і чекає на неї душа його» (Втор. 24:15).

Господар не лише вчинив згідно із законом, але й до кожної групи проявляв усе більшу щедрість: скільки б робітник не пропрацював, він отримав денну платню. Оплату не можна назвати погодинною: кожен отримав стільки, скільки треба, щоб нагодувати сім'ю. Господар міг би заплатити кожному за виконаною роботою, а він вирішив заплатити «за потребами». Він заплатив за благодаттю, а не за обов'язком.

Найбільше в притчі сказано про тих робітників, яких господар найняв об одинадцятій годині. До них він був найбільш щедрим: їхня зарплата виявилася у дванадцять разів більшою за те, що вони заробили. Навіщо хазяїн найняв їх об одинадцятій годині? Можливо, потрібна була додаткова робоча сила, щоб закінчити роботу до вечора. Але, найімовірніше, Ісус хоче на прикладі притчі показати принципи Царства Небесного: господар найняв робітників об одинадцятій годині, бо їм теж були потрібні гроші для сім'ї. Цілий день вони стояли і чекали, щоби хтось дав їм роботу – адже треба годувати сім'ю! Для них робота була набагато потрібніша, ніж вони самі – господарю, і він найняв їх не через те, що потребував, а через те, що вони потребували роботи. Хазяїн – образ Бога, який у Своїй милості завжди бачить наші потреби і заповнює їх. Бог кличе нас служити Собі, але не через те, що ми Йому потрібні, а через те, що Він потрібен нам. Виходить, що нагорода за працю ніколи не відповідатиме нашим зусиллям, а виявиться, як сказав Ісус Петру, більшою «у стократ» (Мф. 19:29).

Сенси

Уроки Піфагора: закони цілого*

Ми знаємо Піфагора як давньогрецького математика, бо вивчали з дитинства його математичні моделі. Насправді ж він був філософом і мистиком, який створив релігійно-філософську школу піфагорійців, де принципи навчання слугували прикладом для наступних поколінь людства.

Призначенням усього життя душі є поступове наближення до Божественності: світла; любові, що все обіймає; великої мудрості й первісної сили! І я допоможу тобі в розумінні Законів, за якими все існує у Всесвіті й торує свій Шлях до Досконалості!

Поки не чисті цілі людини – блукає вона в темряві хибних тяжінь і бажань. І може тоді стражданнями наповнюватися її доля.

Те, що окремим і розрізненим виглядає у Творенні, насправді – при погляді від Творця – являє собою Велику Єдність, Велике Єдине! Цей чудовий багатоеонний Організм підпорядковується особливим Законам, що закладені Творцем усього в основу Його Творіння. І той, хто ці Закони пізнав і не порушує їх, здатний жити й діяти в Гармонії Великій.

Адже кожна жива істота є творінням Великого Творця! І в кожній з них живе і розвивається крихітка свідомості, якій призначено прагнути Досконалості.

Кожна істота тут – лише мала частка Великого Цілого. Але у кожної є своє призначення.

*Уривок із книги «Уроки Піфагора», Анна Зубкова, Вид.: Ridero, 2018, 136 с.

Закони, що закладені в буття Всесвіту, функціонують у кожній істоті і через неї – її думки, стан душі, у тому числі емоції, а також вчинки.

Але вони також формують майбутню долю кожної такої істоти, незалежно від того, знає вона чи ні ці Закони, усвідомлено вершить свою долю чи пливе за течією «ріки життя», не докладаючи жодних зусиль і не замислюючись про те, для чого вона тут і куди плине її життя.

Тільки людина може ті Закони усвідомлено використовувати, створюючи нову реальність буття для себе й довкілля.

Навіть несвідомо людина частково виконує Закони Цілого. При цьому якщо вона виробляє дисгармонію, то це впливає і на її майбутнє,

ПОКИ НЕ ЧИСТІ ЦІЛІ ЛЮДИНИ – БЛУКАЄ ВОНА В ТЕМРЯВІ ХИБНИХ ТЯЖІНЬ І БАЖАНЬ

і на майбутнє інших істот, і навіть на все у Всесвіті. Поки душа мала й слабка, такий її вплив є нікчемним. Але людські спільноти вже значущо впливають на майбутнє Землі.

Людина має можливість обирати собі друзів, життєві цілі, свій шлях у житті.

Людина може вибрати можливість побороти свої вади й пристрасті, увійти в гармонію з Цілим. А може плисти за течією порочних бажань і пристрастей; і тоді все далі від Істини і Світу її відкидає у вирі життя.

Багато хто лише на очах в інших людей прагне уникати власних поганих діянь. І коли вони залишаються наодинці з собою, то вважають, що тільки їм самим відомі їхні думки і вчинки. Але це не так. Не секрет для душ невілених – наші життя! Навіть думки наші їм видні й наші емоції відчутні!

При цьому ниці, брудні емоції людські притягують до таких людей ті душі, які в собі співзвуччя з ними відчувають. І тоді людиною слабкою душі брудні з насолодою керують.

А тим утіленим, хто у зі сильний, вони готові в служінні бути. Саме так маги чорні й чаклуни свої справи верховодять.

Але нам інше потрібно! І тому необхідно прославити чистоту душі!

Коли навчався у жерців, я довго не міг збагнути: чому те, що переді мною відкривають Боги, для них, земних учителів моїх, закрите?! І мені явили тоді Боги великий принцип любові й чистоти душі, що слугує єдиною можливим пропуском до Великих Знань і Споконвічної Сили.

У папірусах, які кладуть в Єгипті до тіл померлих під час поховання, є твердження, що охоронці зупиняють підлих і нещирих на шляху до блаженного посмертного життя. Жерцям відомі ті вислови древніх. Відомо й легенда про посмертний суд Осіріса, який «зважує» душі: не отримують блаженства в загробному світі ті з них, кого обтяжують брехня, ненависть, злочинні бажання й діяння.

Звісно, це тільки образ, що покликаний нагадувати людям усім, що має цінність у їхньому житті, а що після смерті тіл потягне душі в темряву, де ненависть знаходить собі жертви серед собі подібних. Там страх і жорстокість навчають тих, хто був жорстоким і підлим за життя на Землі. Адже до людини завжди повертається все те, що іншим вона дарує. Пло-

ди діяльності людей, що іншим шкоди завдають, містять у собі отруту, що труїть їхню долю на багато років, а іноді – і на багато перевтілень!

Ті, хто творять і дарують любов, – у любові ростуть і множать любов'ю добро! Ціле – після смерті їхніх тіл – життям їх наділяє у світі Гармонії серед подібних їм. І в новому втіленні також є чистими їхні долі.

Але жерці Єгипту до себе не докладали ті споконвічні основи чистоти душі, що полягають в основі Гармонії Цілого й відповідають Законам Життя у Всесвіті. Вони вважали, що стоять над усім і всіма, і... прорахувалися. Ця помилка привела їх – у сліпоті гордині – до падіння.

А чистота – початок свій з малого має:

- із харчування чистого, що виключає вбивства;
- із думок чистих, що не містять зла щодо інших істот, які живуть у творенні й розвиваються відповідно до їхньої власної долі;
- із цілей чистих, із прагнення допомогти всім душам знайти Шлях до Світла, а не із прагнення керувати іншими так, як хоче своя особиста воля.

Мені потрібно сказати тобі про Любов як про головне в Законі Всесвіту! Любов з'єднає все у Творінні з його Творцем! Любов також є Всетворчою Силою Цілого!

Той, хто збігається з Гармонією Цілого, той удосконалюється, зростає душею в напрямі Чистоти, Істини, Любові, Божественності!

Той же, хто творить зло, проявляє себе лише як точильний брусок для обробки алмазів чесноти в інших людях. Зло також є лише тінню, що дає змогу краще бачити Світло!

КОЖНА ІСТОТА ТУТ – ЛИШЕ МАЛА ЧАСТКА ВЕЛИКОГО ЦІЛОГО. АЛЕ У КОЖНОЇ – СВОЄ ПРИЗНАЧЕННЯ

Людина, яка не прийняла для себе моральні закони, не може вдосконалюватися усвідомлено. Вона, подібно до тварини, розвиватиме в собі певні якості: наприклад, силу, спритність, витривалість чи інші, не найкорисніші. І тільки згодом зрозуміє така людина, навіщо це було потрібно чи не потрібно в її нинішній долі. Не раз їй доведеться втілюватися в нові тіла, щоб зростали усвідомленість і здатність засвоювати уроки з усіх своїх перемог і поразок.

Ті, хто володіють магією і накопичили сили великі, намагаються скористатися Божественною Творчою Силою на зло іншим, – Її не знаходять. Ба більше, вони втрачають доступ до Неї назавжди в цьому втіленні, а часто і на багато життів уперед, хоч самі вони того не відають. Доля їхня сумна!

Ті, хто творять зло, запускають процес самознищення. Це неzapеречний закон! Це стосується як окремих людей, так і цілих країн чи народів, навіть цілих цивілізацій! Все, що діє всупереч зі вселенським Законом Гармонії, містить зародок власної загибелі!

Сенси

**МЫШЛЕНИЕ
vs ДУМАНИЕ:**
от рационального
к трансцендентному